

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Co/110/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117219777
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Klenková, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8117219777.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD., predsedníčky senátu a sudcov JUDr. Moniky Juskovej a JUDr. Jany Burešovej, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtňa 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtňa 48, 811 07 Bratislava, IČO: 37 927 795, proti žalovanej: Y. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom R., o zaplatenie 2.114,96 eura s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 7Csp/243/2017-46 zo dňa 02.05.2018 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.422,29 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.422,29 eura odo dňa 30.10.2014 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Vyslovil, že žalobca nemá nárok na náhradu trov konania a žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

V odôvodnení poukázal na dôvody žaloby, pripojené listinné dôkazy, citoval ust. § 1 ods. 1, 2, § 2 písm. a, b), § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinného ku dňu 09.07.2013 (ďalej len zákon č. 129/2010 Z.z.) a uviedol, že žaloba je v časti dôvodná. Aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu mal súd preukázanú na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 20.11.2017, na základe ktorej pohľadávka uplatnená v tomto konaní bola postúpená zo spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. na spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o.. Zmluva o pôžičke zo dňa 09.07.2013 uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou je spotrebiteľskou zmluvou, kde právny predchodca žalobcu vystupoval ako dodávateľ, keďže poskytovanie úverov tvorilo predmet jeho podnikateľskej činnosti a žalovaná bola v pozícii spotrebiteľa. Zmluva neobsahuje náležitosť v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z., a to predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, čo spôsobuje, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z.). Priemerná úroková sadzba pri spotrebiteľských úveroch od jedného do piatich rokov bola k júlu 2013 vo výške 12,99 % ročne. Úroková sadzba uvedená v zmluve o pôžičke vo výške 32 % ročne je neprimeraná, v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko viac ako dvojnásobne prevyšuje úrokové sadzby poskytované zo strany peňažných ústavov spotrebiteľom. Veriteľ navyše nepostupoval s odbornou starostlivosťou, keď dôsledne nezisťoval príjmy, výdavky, rodinný stav a sociálne pomery žalovanej pri poskytovaní pôžičky. V žiadosti zo dňa 09.07.2013 je uvedený len mesačný príjem žalovanej vo výške 440,- eur a výška mesačných splátok vo výške 50,- eur. Uvedené spôsobuje rovnaký dôsledok, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.). Žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 2.000,- eur, z ktorého zaplatila sumu 577,71 eura, preto súd prvej inštancie zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi rozdiel vo výške 1.422,29 eura a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalobcovi priznal úrok z omeškania z dlžnej sumy odo dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru, t.j. od

30.10.2014 do zaplattenia. O trovách konania rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Neúspech žalobcu predstavoval 67,25 %, úspech 32,75 %. Žalobca bol v prevažnej väčšine neúspešný, preto nemá nárok na náhradu trov konania. Žalovanej súd prvej inštancie náhradu trov konania nepriznal, nakoľko z obsahu spisu jej žiadne trovy konania nevyplývali, ani si nárok na ich náhradu neuplatnila.

2. V zákonom stanovenej lehote podal proti výroku o trovách konania odvolanie žalobca. Uviedol, že v konaní bol úspešný v rozsahu 67,25 %, jeho neúspech predstavoval 32,75 % (čistý úspech 34,50 %). Navrhol rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania zmeniť a priznať žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 34,50 %.

3. Žalovaná sa k doručenému odvolaniu písomne nevyjadrila.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016 v znení neskorších predpisov (ďalej len CSP), vzhľadom na včas podané odvolanie osobou oprávnenou (§ 359 v spojení s § 362 ods. 1 CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a § 380 CSP, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu proti výroku o trovách konania je dôvodné.

5. Oboznámením sa s obsahom spisu, jeho odôvodnením vo vzťahu k bodu 27 napadnutého rozhodnutia týkajúceho sa nároku na náhradu trov konania odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie síce na rozhodovanie o nároku na náhradu trov konania správne aplikoval ust. § 255 ods. 2 CSP z dôvodu, že žalobe žalobcu bolo vyhovené len z časti ohľadne sumy 1.422,29 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne z tejto sumy odo dňa 30.10.2014 do zaplattenia a v prevyšujúcej časti uplatneného nároku vo výške 2.114,96 eura s prísl. bola žaloba zamietnutá. Záver súdu prvej inštancie o prevažnej väčšine neúspešnosti žalobcu v konaní nezodpovedá výrokovej časti napadnutého rozhodnutia ani skutkovým okolnostiam vyplývajúcim v danej veci z dôvodu, že pokiaľ súd stanovil neúspech žalobcu vo výške 67,25 %, jeho úspech vo výške 32,75 %, nemohol dospieť k záveru, že žalobca bol v prevažnej väčšine neúspešný, a preto nemá nárok na náhradu trov konania. Rozhodovanie o trovách konania je súčasťou práva strany sporu na spravodlivý proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktoré právo je implikované v práve na súdnu ochranu zaručené čl. 46 a nasl. ústavy. Nesprávne stanovenie pomeru úspechu a neúspechu strany v spore malo za následok nesprávne rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania úspešnej strane - žalobcovi.

Z tohto dôvodu odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil vo výroku o trovách konania v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie v zmysle ust. § 391 ods. 1 CSP. Dôvodom zrušenia napadnutého rozhodnutia bolo nesprávne rozhodnutie o trovách konania, ktoré malo za následok porušenie práva strany sporu na spravodlivý proces.

6. Podľa § 391 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a vráti mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je povinný v odôvodnení rozhodnutia uviesť aj to, ako má súd prvej inštancie vo veci ďalej postupovať.

V ďalšom konaní je úlohou súdu prvej inštancie opätovne rozhodnúť o nároku na náhradu trov konania v zmysle ust. § 262 ods. 1 v spojení s § 255 CSP. Pomer úspechu je základným meradlom pre nárok na náhradu trov konania. Ak mala strana v danej veci úspech len čiastočný je potrebné náhradu trov konania pomerne rozdeliť. Pomerné rozdelenie trov je odrazom reálneho výsledku sporu a zodpovedá pomeru víťazstva strany vo veci samej zníženého o pomernú časť jej neúspechu.

Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené, ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právny názorom odvolacieho súdu.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.